

Nýggj skúlaskeið

Landsstýrið hevur heitt á Klaksvíkar Sjómannsskúla, at taka upp nýggjar greinir innan føroyskan skúlaskep, nevnliga:

- a) Sjómannsháskúlaskeið,
- b) Skeið í tilvirkning og viðgerð av fiski og
- c) Kokkaskeið

Hesi skeið átti at verið sett á stovn fyrri umleið 25 árum síðani, men betur seint enn ongantið, og landsstýrið eigur tók uppiborna, fyrri at nú er komið so langt.

Av hesum skeiðum verður tað bert kokkaskeiðið, sum byrjar mest at siga beinan vegin, ætlandi eftir nýár.

Hvussu stóran týðning hesi skeið koma at hava fyrri okkara land, er ikki nemt at siga, men bert kokkaskeiðið vil — sum frálíður — spara landinum milliónir, tað er prógv, at av teimum skeiðum, ið av privatum fyrirtaksemi hava verið hildin her í bygdini.

Hini skeiðini skuldi ikki verið av minni týðningi, um rett verður atborið.

Klaksvík, tann 1. nov. 1971.

Fischer Heinesen.

Tórshavn

Av tí at vit flyta í nýggju krambúðina 11.11 verða **barakkirnar** við Sjótleikarhúsið seldar.

Vendið tygum til fyrstøðumannin ella Sv. Egholm.

Føroya Keyppssamtøka

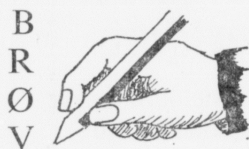
Fawzi deyðadømdur

Fyrrverandi verjómálaráðharrin í Egypt, Mohammed Fawzi er dømdur til deyða í Cairo, Fawzi hevur lutikið í eini samansvörjng móti forseta-

num Anwar Sadat. Hetta er ikki fyrstu ferð, at Fawzi hevur tikið lut í slíkum ráðagerðum.

Lógarnevnd

Løttingið hevur herfyri valt lógarnevnd, í henni sita: P. J. Olsen, Martin Joensen, Demmus Hentze, Trygve Samuelsen og Erlendur Patursson.

Rættleiðing til eina rættleiðing

Í SOSIALINUM 23. oktober stendur lesarabrev eftir manni, ið kallar seg Kjartan Hoydal. Hetta lesarabrev skal vera rættleiðing til viðmerkingar mínar um fólkatingsvalið, sum eg skrivaði í SOSIALIN 20. oktober.

Við tað, at umrødda lesarabrev hjá K. H. hevur fleiri villur og beinleiðis ósannindi, fari eg her at gera nakrar rættleiðingar hesum viðvíkjandi.

Fyri tað fyrsta, sigur hesin K. H., at Fólkafekkingsin ímóti EEC, sum eg sípaði til, fremur upplýsingarstarv; samstundis siga vit í navni okkara, at vit eru komnir til tað úrslit, at vit halda tað ikki vera ráðið liggt at fara uppi EEC, samstundis halda vit fundir.

Nakað soleiðis málber maðurin seg. Longu her flokir hesin K.H. seg fastan, maðurin viðgongur longu nú, at hann er ímóti EEC. Hetta prógv, at teirra sokallaða »upplýsingarstarv« er als einki vert og eintáttað.

Um ein felagsskapur kallaðist upplýsing um EEC og ikki ímóti, so var tað sjálvsagt nakað heilt annað.

Eyðseð er, at hesir menn sjálvuppgjördir og á ábyrgdarleysan ódemokratiskan hátt royna at ganga uttanum landsins tegnar og skapa ósing, um hetta fyrri Føroyingar so týðingarmikla mál.

Eg trúgvi fyrri vist, at 95 pst. av føroyingum hava betur álit á fólksins kosnu monnum, enn hvørjum sum helst

K.H. ella Z.W. í hesum stórmáli, sum eitur samvinna við Europa ella ikki.

Meiri eftir K.H.: 95 pst. av øllum EEC og Føroyum viðvíkjandi er greitt; — aftur ein falsan.

Tað er ikki meiri enn 5 pst. greitt EEC og Føroyum viðvíkjandi, so leingi Danmark og Noreg og Stórabretland ikki eru komnir nakran vegin teirra stóðutakan, so leingi er alt Føroyum viðvíkjandi í tí óvissa.

K. H. tykist at hava tað uppfatan, at vit føroyingar bert sita hendur í hupp og biða; — aftur ein stór villa.

Avvarðandi føroysku- og donsku fólkavaldu ábyrgdarmenn hava hetta mál um hendi, og eg haldi tað vera at undirmeta okkara fólkavaldu umboð, tá henda vanlukufylking, sum óivað stendur K.H. nær, liggur og ferðast úr bygd og í bygd sum hon ger.

Eg taki uppáftur einaferð enn, tað skulu sjálvsagt vera okkara fólkavaldu umboð, sum fyrreika skulu hetta stórmál og ikki nakrir útlendskir orðindasveinar; hetta skal eg koma aftur til seinni.

So sigur K.H., at Fólkafekkingsin ímóti EEC stendur óheft av øllum politiskum flokkum, hetta er tveit, K.H., tit eru í lummanum á Framtíðveldinum og skulu tí sjálvsagt brukast sum »jarnbrot« fyrri tjóðveldisflokkun.

So sigur K.H., at teir eiga nógvar javnaðarmenn sum limir, tað kenni eg so onki til, men um so er, so kom tað als ikki til sjóndar við fólkatingsvalið, hóast tjak um EEC var uppi í valorrustini, so hetta passar heldur ikki.

Her haldi eg meg so hava tagað hesa rættleiðing sundur, og eri komn til tað úrslit, at hon var betur óskrivað.

Men eg fari at skoyta nakað uppí, fyrri at tað ikki skal vera nökur sum helst misskil-

ing viðvíkjandi tí hugsan eg havi um felagsskapin, ið nevni seg: »Fólkafekkingsin ímóti EEC«.

Fyrst skal eg takka Óðin Ódn fyrri at hann í Dagblaðnum nr. 77 gevur »Fólkafekkingsin ímóti EEC« frammaná við einum rámaná aftursvari. Óðin Ódn sigur bart út, at hann er mótsøðumaður av kommunismuni.

Eg takki tær Óðin Ódn, ikki kennast vit báðir; men verj tú borg í Dagblaðnum, eg skal gera tað sama í SOSIALINUM. Vit skulu standa øksl ímóti økslum og heldur falla enn flýggja í tí bardaga, sum nú fer at taka seg upp.

Ofta havi eg verið í hvössum orðdrátti — bæði við sambands- og fólkaflokksmenn — men aldri havi eg aftaná verið persónligur óvinur við nakran av teimum. Men tá um kommunistar ræður er tað nakað heilt annað, vit eru als ikki mótsøðumenn, tí tá er talan um figgindar.

Nú sigur onkur sjálvað, hetta er ónógv avgjørt og ógvísligt, men trúgvi tit nær, tað eru stórri og sterkari tjóðir enn hin føroyska, ið vóru neyðtíknar og máttu bita í grasið og geva seg undir undir kommunistiska jarnhælin.

At nevna dømi í so máta er óneyðugt; men givið er, at hetta er ein hin stórsta orsök-in til at øll tey demokratisk stýrdu londini fyrri vestan jarn-tjaldið í Europa í Europa í dag eru við at finna hvørt annað.

Hetta er eftir bestu manna metan stórsta hending í okkara öld og kemur at forða fyrri, at hesar mongu tjóðir í framtíðini koma at bera vápn hvør á aðra, og tað er stórhending fyrri tey sum minnst nakað.

Eg skal her taka eitt dømi fram, sum talar nógv fyrri, at vit føroyingar eiga at hugsa okkum bæði eina og tvær ferðir um at standa uttanfyri EEC, um tað hendir, at Dan-

mark, Noreg og Bretland fara uppi.

Seta hesi lond eitt 50 míla fiskimark móttvegis okkum og Ísland ger tað sama, hvat so? Føroyski fiskimaðurin stongdur 50 míl úr hvørjum tí einasta landodda uttanfyri Føroya grunn, og hesin grunnur er at meta sum ein logi til okkara nútímans veiðiflota.

Tá fara okkara fiskimenn av álvara at sanna orðini: »Úti stóð ein tað var føroy-ingurine«.

Tað verður neyvan við góðum tannabiti at okkara veiðumenn noyðast at siggja seg úti stongdur úr Grønlandi, Noregi, Íslandi og Norðsjónum, tá verður litið hjá teimum at gera uttan at sýgva uppá labb amar.

Tí eitt er givið, føroyski fiskimaðurin livir als ikki av rakstrarrópum og ei heldur av gomlum sentimentalum, moletnum kirkjubotvælti, um hvussu danir hava pint og plága »det fattige folk« udi Færoø.

At nakrir heilt fáir fastlontir, allir røttu megin tey 100.000, koma at bjarga sær er ongín ivi um.

Men tann stóra fjøldin allir vit arbeiðs- og fiskimenn, vit sum hava onga fasta løn, hvat við okkum. Skulu vit sum tað hendi í forum liggja við tarablað ella onkrum 14. sept. í munnum og sløðast í fjøruni.

Men ætlanin kundi eisini verið, at tá kommunistan var ferd út í æsir her, at deporterað okkum 35.000, so mikið er hent fyrri eystan fyrr.

Heldur ikki høvdu teir harrarnir fingið samvitskubiti ella blunka við, um vit vóru fyrirbeindir allir sum ein, og tað hevði óivað verið gjørt í frælsins heilaga navnið. Hetta er als ikki nökur ræðumynd, men hin nakni veruleiki, sum vit hava seð hent ferð eftir ferð.

Eg skal tí allarstaðir, hvar sum helst og nær sum helst

berjast við hond og fót ímóti øllum sum ber við kommunismu; uttan mun hvussu væl tað so enn er bjálvað.

Eg skal lkki elva mínum eftirkomarum við sorg at spita á leiðir forfedra sínar og siga: Her liggur maðurin, sum ræddur ur hopaði undan, tá ið mest stóð á og var atvold í, at vit nú noyðast at kneykra undir versta trælaoki.

Nú skal eg enda hesaferð, eg skal enda við eini yrking á sama hátt sum Óðin Ódn í sínum aftursvarið til »Fólka-valde«.

Henda yrking fær meg altíð at hugsa um Fólkafekkingsin ímóti EEC og kundi væl verið yrkt til tað sama. Yrkingin er eftir fræga skaldinum, Hans Dalsgaard sála og eitur:

SVARTI DEYDI

Oyggar oydd ist í svartadeyða, tí pestin herjaði arma og eyða. Sálín smeig sær avstað í bræði, síðan sortnaði bráðliga ræði.

Eingin plága var áður meiri. Men so kom onnur og síðan fleiri.

Ein drap-seyðin og onnur hestar.

Men seinasta plágan er plágan mesta.

Hon berst um landið við blaðagreinum og fyllir fólkið við innan-meinum.

Nú flýgur smittan í fondum orðum, so plágan fer fljótar enn pestin í forum.

Hon herjar sum fyrr á arma og eyða, og munnir í mongum um svartadeyða. Men nú verður hanurin fregin og bjartur, men innan maðurin allur svartur.

Stendur í »Av mannagotum«.

Flokslimur.